

Казки про мудрість

Когут перехитрив лиса

Когут перехитрив лиса

Давнього часу сидів в одного газди когут на яблуньці коло хати. Параз надбіг відкись дуже голоден лис та й вздрів когута, та й погадав собі: «Ото була би добра їда з когута, коби лиш мож його якось відти з дерева дістати на землю».

Хитро обіздрівся лис і пішов під ту яблуньку, що на ній сидів когут, та й зазирає до когута д'горі, а когут підлетів ще вище, як вздрів лиса, щоби бути безпечнішим перед своїм ворогом. Але лис узявся на спосіб і зачав до когута говорити: і.

— Чого ти ся, побратиме, мене боїш і не ідеш на землю д'мені, щоби ми собі разом щось побесідували та поради-' лися, але втікаєш чимраз вище на дерево? Хіба ти не чув, що межі звірами вже мир став, що вся звірина має жити по-братськи й не можна вже одні одним кривду робити, а нам, лисам, курей їсти!

Та когут був таки недурний і відповідає:

— Та я про такий мир ще нічого не чув. До нас такий бефель не доходив.

— Як то,— ніби з обуренням перервав знов лис когутові,— може бути, щоби ти про цей мир нічого не чув? Та же то наш король звірячий — лев — видав такий бефель, і так мусить бути. Хто би того не слухав, смертю умре.

— Ні, я таки нічого не чув про це,— відповів когут лисові і кудись далеко задивився в той бік, де був ліс.

— А що ти кудись задивився і не ідеш д'мені? — запитав лис когута, як уздрів, що когут так ся приязно дивить у ліс, а й лис зачув брехання котюг та й крик людей.

— Куди я ся дивлю? — зачав спокійно говорити когут до лиса.— Ади, генде з лісу ідуть стрільці з котюгами, то я ся на них дивлю, як вони файно сюди просто на нас ідуть.

— Ов,— обіззався настрашено лис,— коли так, то ти будь здоров, а я втікаю борше отуди геть з-перед котюг.

— Та чого втікаєш? — впокоював когут лиса на збитки вже.— Та же тобі котюги нічо не скажуть, коли ти мені кажеш, що король звірячий лев видав гострий бефель про мир.

— Ага, нічо не скажуть,— відворкнув злісно лис,— ану ж, котюги не дістали ще того бефелю, може, до них сюди ще цей бефель не дійшов, і можуть з мене зараз шкіру здерти.

Хитрий лис утік злісний до лісу, що не вдалася йому штука здурити когута і ще мало смерті не пожив. А когут лишився далі на яблуньці, сміючись з лиса, як той рвав перед котюгами.